

פניני פרשת השבוע

נושא השבוע: נכתבים לחיים!

ראש השנה

בס"ד | גיליון מס' 298

כיצד 40 כפול 40 שווה חיים?

היום הרת עולם!

רוצים לדעת כיצד? הסכיתו לגילוי אותו מגלים חז"ל, ומצטט אותם רש"י על התורה, בביאורו לפסוק 'וילכו ויעשו בני ישראל', האמור בהקרבת קרבן הפסח במצרים. והרי כשמשנה דיבר עם בני ישראל - היה זה בראש חודש ניסן, ובו ביום קובעת התורה 'וילכו ויעשו', כלומר - בו ביום הם כביכול עשו. והלא את קרבן הפסח הקריבו רק בערב פסח, איזו עשיה עשו בראש חודש?

אלא, מגלים חז"ל, הם קיבלו על עצמם. ברגע שמשנה רבינו אמר להם על דבר מצוות הפסח - על אתר בני ישראל קיבלו על עצמם לקיים את המצוה. וכשיהודי מקבל על עצמו לקיים משהו - בו ברגע נחשב לו הדבר כאילו עשה, כאילו כבר קיים, כאילו הוא כבר זקן ורגיל, שעושה כך בקביעות!

ומכאן, הסיק הסבא מקלם, הנה לנו עצה טובה לקראת יום הדין: בכל רגע ורגע, יכול כל יהודי לקבל על עצמו. הוא לא צריך לעשות דבר, רק להחליט, החלטה נחושה, כבירה ועוצמתית. ברגע שאדם מקבל על עצמו - נחשב הדבר כאילו כבר קיים, ובאותו רגע מתוספות אינספור מצוות מקיים הקבלה אל המאזניים, ומכריעה את גורלו לטובה!

מדהים! אם חשבנו שכבר מאוחר לשנות, אם העלינו בדעתנו שתמונת המצב כבר ברורה, אם הנחנו שעל כפות המאזניים יעלה מצבנו הנוכחי ללא כחל ושרק וללא אפשרות לשינוי - מסתבר ומתברר כי זה כלל לא נכון. בכל רגע אנו יכולים להפוך את הקערה על פיה, לשנות את המצב. קבלות טובות - הן הדרך הן הכלי, כי הן מנחיתות בבת אחת רבבות זכויות על כף המאזניים ומשנות את התמונה לחלוטין!

לפיכך, משיא לנו הסבא מקלם עצה מצויינת, והיא לקבל על עצמנו קבלות טובות ביום ראש השנה. כמה שיותר, ובלבד שנוכל לעמוד בהן ונתכוון ברצינות להתמיד ולקיימן. כמה כדאי למצוא כמה דקות של ריכוז, לקבל על עצמנו קבלה טובה או שתיים שאנו יכולים לעמוד בהן. או אז, יעמדו הקבלות האלה ביום הדין לפני מלך המשפט, וימליצו טוב בעדנו שניתב ונחתם לחיים טובים וארוכים, לשנה טובה ומתוקה!

מהפך של חיים, תוך 3 יממות!

היה זה לפני קצת יותר מחודש ימים, באחת ממחלקות הבידוד הסגורות והמסוגרות, בבית חולים גדול במרכז הארץ. במקום אושפזה אשה לא מבוגרת, אם ל-13 ילדים, שהצעיר בהם בן שלושה ימים בלבד. כן, אך לפני שלושה ימים ילדה את הקטן שבחבורה, וממחלקת היולדות הועברה למחלקה המבודדת, כשהגניף משתולל בגופה.

ניצבים ועומדים כולנו היום לפני מלך הכבוד, מכינים עצמנו להתרגשות לרגעים הגדולים בהם נעבור לפני מלכו של עולם כבני מרון, והוא יסקור ויבחן את מחשבותינו ומעשינו, ויקבע ויכתוב מה יעלה בגורלנו בשנה הבאה. כל ההתרגשות וההכנה של החודש האחרון מתנקזות להן אל שתי יממות רבות עוצמה, ימי ראש השנה.

כל יהודי באשר הוא שם, משהו בתוך לבו נע גם זע, לקראת היום הגדול. כולנו מבינים שהיום הרת עולם, ביום הזה נקבע ומוכרע מה יהיה בשנה הבאה, כיצד היא תחלוף עלינו ומה יעלה בגורלנו במהלכה. כולנו יודעים כי כל מה שהיה נכון עד כ"ט באלול בשקיעת החמה - היה נכון לשעתו, ומא' בתשרי הכל נפתח מחדש...

וזו ידיעה חשובה מאוד, מעודדת ומעוררת כאחד. כי כולנו יודעים כמה עברנו בשנה החולפת, שנה משובשת ורבת תהפוכות, שנה שאין מי שלא הרגיש שמשוהו ביציבות שלו התערער, אם בבריאות, אם בחינוך הילדים, ובוודאי בפרנסה. זו היתה שנה קשה ורבת מהמורות, ועינינו נשואות לשנה החדשה בתקווה גדולה, כי תחל שנה וברכותיה. וזה אפשרי, זה תלוי רק בנו. כי מי שקובע ביום הדין את גורלנו - זה אנחנו בעצמנו. כל יהודי באשר הוא, יודע כי כל מעשיו ומחשבותיו גלויים לפני הבורא, והוא מעלה את הכל על כף המאזניים, ומכריע - אם לזכות בעזרת ה', או לחובה חלילה. אבל אנחנו יכולים לקבוע מה יעלה על כף המאזניים, אלו נתונים יעמדו לפני מלך המשפט בבואו לגזור את גזר דינו!

וכאן, לא מספיק לשיר את נעימות החג, לטבול תפוח בדבש, להתענג על גרגרי רימון או להשתעשע בגלויות שנה טובה. כל אלו הם חשובים, מרגשים, סימנים טובים וכלי עזר, אולם אלו לא העובדות על פיהן אנו נידונים, אלו לא מכריעים את גורלנו.

על המאזניים עולים רק נתוני אמת, מציאות בשטח, עובדות קיימות. מול מלך הכבוד בבואו לשבת על כס המשפט, עומדים מעשים בפועל, ועל כל אלה יביאנו לדין. האם נוכל לשנות את המציאות? האם נוכל להעמיס עכשיו, בבת אחת, את כף המאזניים בכמות עצומה של מעשים טובים? האם אנחנו יכולים גם עכשיו, ברגע שאחרי האחרון, להטיל משקולות ענק על הצד החיובי ולחתום את גורלנו בספרם של צדיקים?!

התשובה, שהיא גם בשורה עצומה, היא שכן, ובגדול. כל יהודי יכול, בכל רגע בראש השנה, לטלטל את כפות המאזניים טלטלה עזה, ולהנחית משקל עצום של זכויות על הכף הנכונה, כך שהמשקל יכריע באופן אוטומטי לכף זכות.

בפינו הדבר!

יום ראש השנה, הוא יום בו כולנו מחפשים עצות ודרכים להיטיב את גזר דינו, לזכות בשנה טובה ומבורכת. הנה סגולה יקרה שגילה הגאון רבי שלמה קלוגר זצ"ל בספרו 'חכמת שלמה', וכך הוא חושף:

כדי שניגזר ביום הזה לטובה ולברכה, עלינו להאמין ולבטוח שבאמת ייגזר בו גזר דינו לטובה. אנו צריכים לחשוב ולהאמין שבוודאי נכתב לטובה. המחשבה הזו והאמונה הזו - זה מה שיביא לנו באמת שנה טובה ומתוקה. לכן אנו אוכלים את הסימנים בראש השנה ומלווים אותם בתפילות לשנה טובה, כדי להגביר את האמונה והחשיבה הטובה על השנה הבעל"ט.

ולכן, בראש השנה בבוקר, לאחר תפילת שחרית, כדאי לומר בפה מלא: 'כל מה דעבדי רחמנא לטב עבדי, גם זו לטובה' - כל מה שעושה הבורא - הוא לטובה. אם נחשוב כך, נאמין כך ונאמר כך - זו סגולה כבירה שאכן כך יהיה, כל השנה הבאה תהיה טובה ומבורכת!

והשנה, חשוב שבעתים לשוב ולשנון את הסגולה הזו. כי השנה - ראש השנה יראה אחרת מבעבר. רבים יתפללו בבית כנסת בו לא התפללו בעבר, בחצר, או במניין שהתארגן השנה לנוכח הנסיבות. רבים אחרים מבודדים בביתם, וכה קשה לחגוג את ראש השנה אחרת מכפי שהרגלנו, שונה ממצבנו הרגיל.

ודווקא לכן, יש חשיבות יתר לזכור ולשמור על הסגולה הזו. לזכור שהמילים שאנו אומרים בראש השנה - יש להן השפעה על כל השנה הבעל"ט, ולכן נקפיד ונשתדל לומר רק מילים טובות. גם כשקשה, גם כשלא נוח, גם כשנתגעגע לבית הכנסת של שנים עברו - עדיין נאמר 'גם זו לטובה', מכל הלב.

כי כך, אם נרבה לומר 'גם זו לטובה', בעזרת ה' זוכה שבאמת זה יהיה לטובה, ובקרוב ממש נזכה לראות כי היה זה לטובה, ונצא מהימים הנוראים בתחושות מרוממות לחיי בריאות ואושר!

צניעות, אשר כידוע היא המפתח לשערי השפע ולהמצאות השכינה בתוכנו, שיש לה את הכוחות האלה לפעול ישועות.

אחים יקרים, עכשיו הזמן. בראש השנה בידינו להכריע את גורלנו לשנה הבעל"ט. הבה נקבל על עצמנו קבלות טובות וחזקות, שנתמיד בהן ונקפיד לקיימן, וכך נעמיס את כך המאזניים של הזכויות שלנו בזכויות שיכריעו אותנו לשנה טובה ומתוקה!

13 שנה שהסתיימו בכמה דקות...

למעלה מעשור עבר על בית משפחת מנייב בצפייה דרוכה, בהמתנה לבשורה שבששה מלבוא. למעלה מעשור שבני הזוג, רואה החשבון מר אורי מנייב ורעייתו תחי' מקווים לשמוע בשורות טובות, אבל כלום לא קורה. למעלה מעשור, שכל שנה היא 365 ימים ו-365 לילות של המתנה מייסרת, לשמוע פעיית בכיו של תינוק קטן.

אבל כלום לא קרה. אינסוף תפילות והשתדלויות, ובינתיים אין תוצאות. שנה ועוד שנה חולפות, והם מתרגלים לתואר 'חשוכי ילדים'. כשהם שותים קפה בבוקר, הם מתפללים לתינוק זוחל שימשוך את המפה. כשהם אוכלים ארוחת ערב, הם מייחלים לתינוק שיכבה ויפריע את השלווה השקטה. אבל כלום לא קורה.

כך במשך 12 שנים, עד ערב ראש השנה תש"פ, אז, הכל השתנה. אורי ישב בבית, כמדי ערב, והשקט העיק עליו. הוא פתח בשיחה עם רעייתו על ראש השנה המתקרב ובא, הלא זהו התאריך בו נפקדו עקרות בהיסטוריה היהודית. הם מבינים שהם עומדים בפני יום גורלי ומשמעותי, יום בו נפתחים השערים והקדוש ברוך הוא גוזר 'מי יהיה', וזה הזמן לפעול...

בני הזוג מחליטים לקבל על עצמם קבלה טובה, משהו ייחודי שילווה אותם ויתן להם כח. הם מקבלים על עצמם ללמוד ביחד מדי יום 'סדר מוסר', כמה דקות של לימוד משותף בספרי מוסר, שיעניק להם כח וימלא את ליבם ביראת שמים טהורה. הם מקבלים את הקבלה הזו בכל לב, מבטיחים לעמוד בה בדבקות, ונערכים לנקוש בשערי שמים בכל הכח ביום ראש השנה...

מגיע יום ראש השנה. בני הזוג מקיימים את הקבלה שלהם בימים האחרונים, ומייחלים לטוב. ביום ראש השנה, כששמעו את 'הפטרות חנה', ליבם נשבר בקרבם במילים 'אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני, ונתת לאמתך זרע אנשים'. אי, רבונו של עולם, אם ראה תראה, ונתת כבר זרע אנשים, זרע של קיימא, איננו יכולים להמתין עוד, הרי מפתח של חיה בידיך!

ימי ראש השנה עברו עליהם בהתעלות עילאית, שאי אפשר לתארה במילים. הם הקפידו על הקבלה כמובן, ותוך כדי ייחדו את היום לתפילות ותחנונים לפני מלך הכבוד, שיפקוד אותם כפי שפקד את שרה אימנו, שיעניק להם זרע אנשים כמו שנתן לחנה, שיום ראש השנה המסוגל כל כך - יעניק להם את הבשורה המרגשת!

יום ראש השנה חלף עבר, ובני הזוג מקפידים על קבלתם יום יום, ללמוד יחדיו בספר מוסר כמה דקות ביום. כך גם לפני שבועיים, ביום השמח בחייהם - - -

בשעת בוקר מוקדמת, הפציע לעולם בנם הבכור. כן, זה קרה, שבועיים לפני תום השנה, ולאחר כ-13 שנות המתנה וציפיה, הם הפכו להורים נרגשים, חובקים בידיהם זאטוט רך וקטנטן, בעל עיניים גדולות ופלומת שיער נאה וקטיפתית. תינוק, אמיתי, שלהם. מי היה מאמין!

מי? מי שידוע מה כוחה של קבלה, ומה הכח שלה להפוך את העולם. כי לקבלה טובה יש כח, יש לה משמעות. כשיהודי ניגש לראש השנה כשקבלה טובה בידי - הוא מגיע אחרת לראש השנה, ערוך ומוכן לשנות את גורלו, לפתוח לעצמו את השער. וסיפורו של אורי, אותו שמענו מפיו בהוסיפו בקשה שנתפלל למען בנו הרך הנוול בן שרה מיכל לבריאות שלמה ואריכות ימים, קורא לכולנו:

אחים יקרים, עוד לא מאוחר, עכשיו הזמן. הבה נצל את יום ראש השנה לקבל על עצמנו קבלות טובות, הבה נדאג שכך הזכויות במאזניים שלנו, תשקול משקל משמעותי. לקבלות טובות יש כח, הבה נקבל על עצמנו קבלות טובות ונעמוד בהן, ונזכה שבורא עולם יכתוב ויחתום את כולנו לשנה טובה ומתוקה בספרם של צדיקים, שנת גאולה וישועה בכל העניינים!

כבר בהגיעה למחלקה, אבחנו הרופאים כי מצבה אינו פשוט כלל ועיקר. בשל מצבה הנורא, על אתר היא הורדמה והונשמה, בתקווה שהטיפולים הללו ישפרו את המצב. למרבה הצער - מה שקרה הוא ההיפך הגמור: מצבה הלך והחמיר, בעקבות הנגיף התפתחה דלקת ריאות חריפה, וגם הכליות ניזוקו...

13 ילדים בבית, בהם תינוק שעוד לא חגג לו ברית מילה, ואמא שנאבקת בין חיים ומוות, כשהסיכויים לא לטובה. הרופאים היו אובדי עצות, והכינו את בני המשפחה לגרוע מכל. הילדים, קרובי המשפחה, וגם המודעות בעיתונים זעקו את השם 'שרה בת איילה בתיה', אמא ל-13 ילדים בהם תינוק בן פחות משבוע, המאושפזת במצב קריטי.

היה זה ביום חמישי, כ"ג באב. מצבה של האשה הלך והחמיר, המתח והדאגה במשפחה הגרעינית והמורחבת טיפסו לשיאים מטורפים ממש. הכל ידעו כי מדובר בשעות גורליות, וכי המלחמה על חיי האשה-האם ניטשת במלוא עוזה. ובדיקו אז, אחת מאחיותיה החליטה לנסות להתרכז ולהעלות בדל של רעיון, כיצד אפשר לחולל מהפך, להרעיד את שערי השמים, ולהשיב את אחותה לחיים בריאים.

היא הרהרה בדבר, והחליטה לפנות ל-40 נשים, ולבקש מכל אחת מהן שבמשך 40 יום תקשיב לשיעור טלפוני בהלכות צניעות. זהו, זה הכל, אבל עליה לעמוד בזה בקביעות ובעקביות. 40 נשים שיאזינו 40 יום לשיעור טלפוני בהלכות צניעות, והן מתחייבות לכך בכל כוחן ובמלוא מרצן. היא החלה לגייס את הנשים בו ביום, באותו יום חמישי, המשיכה במשימה בליל ששי, ביום ששי, במוצאי שבת, וגם ביום ראשון בבוקר...

לכל אורך 3 היממות האלה, מצבה של האשה הוסיף להיות קריטי, עד כדי יאוש. אבל אחותה לא שתה את ליבה לזאת, מיאנה להרים ידיים, מרוכזת היתה במשימה שהושלמה ביום ראשון, כ"ו באב, בשעות הבוקר. 40 נשים יצאו לדרך, מבטיחות להקפיד להקשיב לשיעור צניעות יומי במשך 40 יום, לרפואת 'שרה בת איילה בתיה'.

כל זה קרה ביום ראשון בבוקר, כשאת השעות שאחר כך מעבירה האחות, כמו שאר בני המשפחה, בתפילות ובתחנונים לרפואת אחותה. ואז, בשעת ערב, התקבלה שיחת טלפון מפתיעה מבית החולים. לראשונה, לאחר כמה ימים של בשורות קשות שניתכו בזו אחר זו, הגיעה הודעה קצרה שיש אור בקצה המנהרה: 'שנה הטבה מסויימת במדדים!' - אמרו הרופאים, והעיניים אורו...

ביום שני נמשכה מגמת השיפור, וכך גם בשלישי וברביעי. ביום חמישי ראש חודש אלול, שבוע לאחר שהאחות החלה במשימת גיוס ארבעים הנשים שתקבלנה על עצמן להקשיב לשיעור צניעות במשך 40 יום - הודיעו הרופאים כי בערב יפסיקו את ההרדמה, וביקשו מבעלה להגיע לבית החולים ולהיות נוכח ברגע הדרמטי.

הבעל התמגן כיאות, נכנס לבית החולים, ונעמד ליד המיטה. כפי שצפו הרופאים, האשה החלה להתעורר. לאחר כמעט עשרה ימים של הרדמה והנשמה - היא החלה לנוע ולזוע. עיני בעלה שעמד לצידה מלאו בדמעות התרגשות, מי האמין שיש עוד סיכוי להגיע לרגע המיוחל הזה...

ואז, הופתע לחלוטין. המשפט הראשון שאמרה האשה לאחר שהתעוררה, היה: 'מה אחותי עשתה בשבילי?' - - -

וכאן, נקבה האשה בשמה של אחותה, זו שארגנה את המיזם של 40 הנשים שיקבלו על עצמן 40 יום של שיעור בצניעות, והוסיפה: 'אני רואה ומרגישה שהיא לידי. מה היא עשתה בשבילי?' - - -

הבעל היה המום. הוא ידע על המיזם שהאחות ארגנה, אבל לא העלה בדעתו שרעייתו יודעת. הרי היתה מוטלת בין חיים למוות, מורדמת ומונשמת, רגל בעולם הזה ורגל בעולם הבא. כיצד זה היא יודעת על משהו שאחותה עשתה עבורה? כיצד היא חשה שאחותה ניצבת לידה ומסייעת לה? - הלא פלא פלאים הוא!

אבל זו האמת, וכך קרה. מיום ליום הלכה האשה והתאוששה, וכיום היא כבר בביתה, מתפקדת כאם מסורה ל-13 ילדיה, בהם תינוק בן חודש ימים, שאפילו לא מבין שבניסוי ניסים יש לו אמא. בניסוי ניסים? - נכון, אבל לא רק.

כי היה שם עוד כח, כח עצמתי במיוחד, כוחה של קבלה טובה. 40 הנשים שקיבלו על עצמן עוד לא הספיקו ליישם את הקבלה, אבל די היה בעצם הקבלה הטובה שקיבלו על עצמן - כדי להשיב את האם מהעולם הבא, להחזיר אותה לחיים. בעיניים דומעות מצטט האב את מספר הטלפון של קו שיעורי הצניעות שכדאי כל כך להקשיב לו - 03-617-1121, ומספר לנו את הסיפור המופתי, המעיד כאלף עדים:

לפעמים, כל מה שצריך כדי לשנות את רוע הגזירה, לקרוע שערי שמים, להפוך את המציאות מן הקצה אל הקצה, הוא רק קבלה טובה. קבלה טובה ואיכותית, עם נכונות לעמוד בה ולהקריב בעבורה, יש לה את הכוחות לפעול בשמי שמים, להעביר כל גזירה רעה ולפתוח פתח לחיים מאירים ובריאים. ובפרט, כשמדובר בקבלה טובה בנושאי